

Tove Jørgensen (DKP):

Finder ministeren ikke, at der er grund til yderligere at indskærpe politiet dets forpligtelse, når der som i dette tilfælde nok er afgivet en erklæring fra en af de sigtede vedrørende to effekter, men hvor der har været taget langt flere effekter i forvaring, og hvor disse effekter har været uforseglede, således at der har kunnet foretages fotokopiering i en periode på 20 timer?

Det vil sige, at man med straffeloven i hånden kan gå hen til en borger, sigte vedkommende og beslaglægge materialer, som man derefter har mulighed for at gøre sig bekendt med, uden at det er forelagt for en dommer. Det finder vi er en særdeles utryk situation, og det kan ikke være tilfældet, at man i den grad skal kunne tilegne sig borgeres effekter og personlige adresselister og ejendele og gøre sig bekendt med dem. Det må være vigtigt, at borgerne her har en tryghed i det almindelige retssystem.

Steen Folke (VS):

Jeg har jo stillet et par andre spørgsmål i denne sag til justitsministeren til skriftlig besvarelse. Det er dog ikke for at rykke for svar på det sidste af dem, jeg går på talerstolen nu, men for at følge fru Tove Jørgensens spørgsmål op med et tillægsspørgsmål.

Jeg er godt klar over, at der skal særdeles meget til at forurolige justitsministeren, når det drejer sig om politiets handlemåde i forskellige konkrete situationer, og justitsministeren vil jo gerne gøre dette til en sag om et enkelt tilfælde, hvor man altså har foretaget ransagning uden forudgående dommerkendelse. Så vidt jeg ved, er det noget, som forekommer ganske hyppigt, at der foretages ransagninger uden forudgående retskendelse. Jeg er godt klar over, at det er der mulighed for, men jeg mener, det er lidet betryggende for noget, man kunne kalde retssikkerhed, at det foregår i så stort et omfang, som tilfældet er.

Jeg vil spørge justitsministeren til belysning af dette spørgsmål: vil justitsministeren være rede til at tilstille folketingets retsudvalg en oversigt over, i hvor stor udstrækning ransagning uden forudgående dommerkendelse rent faktisk finder sted? Jeg tænker specielt på de sager, hvor politiets efterretningstjeneste på den ene eller den anden måde er indblandet. Jeg har indtryk af, at det især er i den slags sager, det forekommer.

Ingolf Knudsen (CD):

Ordet »politistat« blev nævnt her til sidst, og det er egentlig det, der får mig på talerstolen vedrørende det første indlæg.

I forbindelse med ministerens generelle bemærkninger føler jeg nok, at ministeren måske burde understrege noget kraftigere, at politiet i dette samfund yder en særdeles gavnlige tjeneste for os borgere; jeg synes, det bør understreges kraftigt. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ikke han er enig med mig i, at politiet skal roses for det arbejde, det udfører, og at vi ikke skal være med til ustandselig at sætte et stempel på politiet, der siger, at det undertrykker, og at det indfører politistatsmetoder, hvad der absolut ikke er tilfældet.

Formanden:

Jeg giver ordet til justitsministeren, som selvfølgelig har øget taletid, når der skal besvares flere spørgsmål.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg giver mig normalt ikke af med som politiets øverste chef at stå og rose det fra folketingets talerstol. Men hr. Ingolf Knudsen skal da ikke være i tvivl om, at jeg anser det arbejde, de øver i politietaten, for at være af særdeles nødvendig og positiv karakter i vores samfund.

Til hr. Steen Folke vil jeg gerne sige, at vi jo godt kunne stoppe diskussionen om, hvorvidt det er få eller mange tilfælde, ved at få en sådan redegørelse i folketingets retsudvalg. Jeg skal prøve, om det er gørligt for mig at forelægge en sådan liste over, hvor mange tilfælde der har været tale om. Jeg har nemlig, i modsætning til hr. Steen Folke, en helt anden fornemmelse af sagen. De tal, der her kan blive tale om, skal vel også ses i forbindelse med, hvad der i øvrigt laves af arbejde af politiet. Jeg tror, jeg på forhånd tør sige, at det bliver en meget lille procent, for ikke at sige promille, der her bliver tale om, men det vil jeg selvfølgelig hellere sørge for at få sat på papiret end at sætte påstand mod påstand.

Så vil jeg gerne til fru Tove Jørgensen endnu en gang sige, at jeg sagde på forhånd, at jeg hverken kunne eller ville gå ned i detaljerne i en bestemt sag.

Der er en ting i fru Tove Jørgensens første indlæg, som gerne må få en understregning, og det er, at politiet har ganske bestemte forpligtelser, som det skal overholde, og det gør det da